

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
Hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Bihari pontok.

Pécs, 1901. okt. 4.

A tegnapi nappal Magyarország történetének egy szomorú korszaka záródott le s egy jobb kor hajnalhasadását látjuk pirkadni hazánk egén Tisza Kálmán nagyváradi bukásával.

Büntetésül küldte az isteni Gondviselés ezt az embert a magyar nemzet nyakára, hogy megmutassa, micsoda pusztítást képes véghezvinni a féktelen hatalomvágy, az önérdek tulhajtott kultusza a közéleti erkölcsökben, a tiszta jogérzetben, az eszmények iránt való becsületben.

Azon kezdte közéleti pályáját, hogy a Tisza-család ősi hagyományai ellenére szószólójává szegődött, a magyar nemzet történelmi jogainak, nemzeti aspirációinak. A bihari pontokban körvonalozta azokat a követeléseket, a melyek Magyarországot, mint törvénybe iktatott önálló, független, semmi más országnak alá nem rendelt országot megilltették s ezen az alapon egyike volt azoknak, akik a leghevesebben támadták a hatvanhetes kiegyezést, mert az ebben elfogadott realunió illuzóriussá teszi törvényes állami önállásunkat.

Küzdött ezért ellenzéki pártvezér korában Tisza Kálmán, de ebben a küzdelemben már akkor is nem az vezérelte, hogy az ország függetlenségét kivívja, hanem azért, hogy a nemzet szíve mélyén gyökerező függetlenségi eszme harcosaként a nemzet közvéleménye őt emelje paizsára

s ennek az óriási kincsnek, a nemzeti lelkesedésnek és bizalomnak a birtokában ő lehessen ura a helyzetnek.

Es azzá is lőn; az elalkuvás politikája csakhamar a tönk szélére jutott s ekkor minden szem a nemzeti aspirációk népszerű vezére felé fordult; tőle várta a haza megmentését. Tisza Kálmán pedig a helyett, hogy felhasználta volna az általa annyira kárhozottat hatvanhetes alkuvók kudarcát, letette előttük eddig forgatott fegyverét, szögére akasztotta a bihari pontokat s teljesen ráállva a hatvanhetes alapra, hamis jelszóval és hamis ürügy alatt birtokába vette az egyedül áhitott hatalmat.

A szabadelvűség hamis jelszavával alakította meg azt a pártot, mely közel három évtizedig űlt a nemzet nyakán s a legreakcionáriusabb eszközökkel szolgálta egyedüli célját: a saját hatalmi érdekeinek föltétlen és örök időkre való biztosítását.

A pénzügyi egyensúly helyreállításának hamis ürügye alatt kerítette hatalmába a kormányrudat s egy évtizeden át hagyta vergődni az országot a deficit posványában, aztán pedig a nemzet anyagi erejének kiszipolyozásával oldotta meg feladatát: gazdagította a kincstárt, hogy legyen miben markolászni Ausztriának, a nemzetet pedig az anyagi tönk szélére juttatta a közterheknek óriási méretű fokozásával.

A bihari pontok pedig nem kerültek le többé a szögről, sőt az ország mind

nélgyebbre súlydott azon a lejtőn, mely az Ausztriába való teljes beolvadás felé visz. Az előbb oly népszerű államférfi alakja gyűlölté lett szerte az országban, de ő elérte célját: kezében tartotta a hatalmat és hosszú másfél évtized után csak azt az engedményt tette az ellene háborgó közvéleménynek, hogy szintleg visszavonult a kormányrudtól, de azért jól bevált rendszerével, az emberek hiúságának és önző anyagi érdekeinek legyeztetésével olyan személyes gárdát gyűjtött maga köré, hogy az utána következett kormányok akarat nélküli bábokká váltak az ő kezében.

Mint tündetőleg közlegénynek hazudott generális, az ország diktátora maradt azontul is s meg kellett akarata előtt hajlania minden kormánynak, mert az ő akarata a párhatalomnak minden áron való föntartása volt; ez pedig evangéliuma lett Magyarország kormányzatának, melyet tüzzel vassal, fölfelé és kifelé teljes meg-hunyászkodással, lefelé és befelé pedig törvénytípással, kegyosztogatással és hatalmi erőszakkal érvényesítettek, míg végre a Tisza-lex képében valóságos államcsinytel megrendítették alapjaiban magát az alkotmányt is.

De ezzel be is telt a pohár. Az államcsinynek parlamenti forradalom lett a következése és rést tört a megdönthetetlennek tartott klikk-uralom erős várán. Tisza Kálmán és klikkje ugyan bizakodott benne, hogy legyűretésük csak ideiglenes vereség s azért megmaradtak a várban,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy igazi asszony.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtta: Nagy József.

(Folyt. és vége.)

A szoboleány jelentette, hogy egy fiatal ember óhajt bebocsájtást.

Az asszonynak kigyult az arca, s ideges mozdulattal intett a leánynak, hogy bocsássa be.

— Tehát mégis elmerészkedett; jó. — Meglátom, miért oly tolakodó.

A következő pillanatban megnyílt az ajtó s ott állott előtte az az ismerős férfi, a ki merészen küldte hozzá napok óta a leveleit; a ki mindig utjába került, valahányszor sétálni ment, s a ki már idáig a küszöbön merészkedett Nem volt ereje, hogy megmozdítsa a nyelvét, hogy elutasítsa.

Öntudatlan kábultság szédítette el, ép olyan, mint mikor leveleit olvasta. Valami leküzdhetetlen barátság, vagy a jó ég tudja, mi volt az, a mit irányában érzett; az arca közönyös volt, csak a szíve vert örületesen

és az ajka reszketett egy kicsit, de nem sokáig.

A fiatal ember kezét csókolt neki; mind a két kezére egymásután anélkül, hogy elvonhatta volna.

Az asszony leült, helyet mutatott a férfinak és szeretett volna mondani valami banalitást, de nem volt képes rá.

Valami mélyreható kínos érzelmek csendesítették el az ajkait. Az asszony várta, hogy mond majd valamit, de azután olyan kimondhatatlanul jól esett neki ez a némaság. Ugy érezte, hogy a szivők talán százszor cserélődik ez alatt. Az egymást szerető szíveknek sajátsága ez a mindent felölelő némaság. Nincs kéz a kézben, a tekintet sem keresi a másikat, de a szivők olyan harmonikusan hullámszik és mintha minden hullámszás azt mondaná: szeretlek, szeretlek; és ismétli ezt a levegő, a mely őket körülveszi.

Valami csendes melegség fonja körül a lelküket, hogy mikor telocsudnak rá, önkéntül össze kell mosolyogniok és ez a mosoly olyan közvetlen, olyan szívből fakadt, hogy egy egész élet emlékét képes megédesíteni.

Az asszony végre visszanyerte a szavát.

— Miért háborgat folyton? — Miért jött?

A fiatalember föltekintett az asszonyra, egy pillanatig annak kipirult arcán legeltette fényes szemét, aztán beszélni kezdett neki.

Csendesen, bizonyos visszafojtott türelmetlenséggel beszélt, alig várta már, hogy mellére szoríthassa azt a szép asszonyt.

— Eljöttem a boldogságomért, asszonyom, a melyet egyedül csak e helyen . . .

— Nem fog feltalálni — vágott szavába különös merészséggel az asszony.

— Ön nagyon kegyetlen, Irmin. Miért kínoz engem így — miért kínoz . . .

Szembe néztek egy pillanatig. Az asszony megremegett a férfi tüzes tekintetétől. Valami idegesség vett rajta erőt.

— Nem kínozom hát. De arra kérem, ne jöjjön többé hozzám, ne írjon többé nekem levelet, mert láthatta, hogy azt ugyanis felelet nélkül hagyom. A tisztességnek áldozok ezzel.

— A tisztességnek — mondta utána szomorúan a férfi és arcán olyan bánat tükröződött vissza, hogy az asszony megbánta, a mit mondott. De azért folytatta:

— A tisztességnek és az uram emlékének. Egyforma körülbelül mindegyik.

— Pedig azt hittem, hogy megértett, hogy viszontszeret. Ugy olvastam ezt a szeméből, a viselkedéséből.

Az asszony habozott egy pillanatig, azután büszkén hátraszegte a nyakát.

— Elég ostobák az álmai! . . .
— Asszonyom!

hol előbb ők parancsnokoltak, hogy az első kedvező alkalmat felhasználják a felülkerekedésre

Ez az alkalom azonban nem akart megjönni az országgyűlés folyama alatt, a nemzet ítéletére kellett tehát appellálniok s a nemzet a választásoknál, az első alkalommal, mikor nem a Tiszák vaskeze vitte az urnák elé, ítélt is fölöttük.

Ez az ítélet kegyetlenül marasztaló a Tisza uralomra, mert onnét hangzott el, a hol odahaza voltak mindig, a hol a helyi érdekek és személyes összeköttetések erős szálai leginkább meggyökereztek mindenek fölött álló hatalmukat.

A szögre akasztott bihari pontok új életre keltek és boszuló démonként száguldottak végig Biharország téerein. A függetlenségi párt bajnokai sorra verték ki a rendszer legjellegzetesebb hiveit állásaikból. Megbukott Belényesen *Gajári Ödön*, Tenkén *Hlatky Endre*, Tisza Kálmán régi nagyváradi pártelnöke, végül pedig magában szülővárosában, a mindig hű Nagyváradon csaknem háromszáz szónyi többséggel diadalmaskodott a megcsontosodott párthatalmi rendszer atyamestere, *Tisza Kálmán* fölött a függetlenségi *Barabás Béla*.

Szivósságuknak, mindenhez való alkalmazni tudásuknak már bámulatos bizonyítékait szolgáltatották nem egyszer a Tiszák, de ez az ítélet oly megsemmisítő rájuk nézve, hogy az ellen még ők sem fognak appellálhatni sehova: hisz a saját szereplésük kiindulási alapja: az oly rutul cserben hagyott bihari pontok ítélték fölöttük.

A király nevenapja.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. okt. 4.

Ma ünnepelt a magyar nemzet, ünnepelt széles hazában. A nemzet millió kebléből szállt a hozsanna az egek Urához. Felgyújtották az emlékezés fáklyáját, az egész haza visszhangzott a nemzet imájától, a melyben az

— Akar még valamit talán?

A férfi nem felelt. Nem is tudott volna. Valami összeszorította a torkát. Sirni tudott volna. Véletlen meg is jelent valami vízféle a szemeiben. Olyan forró volt. Akart még valamit, akart . . .

Odaborult az asszony lábai elé, és csókolta ruhája szegélyét, majd az egyik kezét, majd a másikat s sorba egymásután hullott szemeiből az a forró, égető víz.

Az asszony megszeppent. Hamar elérzékenyült ő is és sirt.

Szerette volna visszavonni, a mit mondott, kiengesztelni a férfit, simogatni a haját, arcát, mint egy gyermeknek, de nem tette.

— Isten önnel.

A férfi fölemelkedett. Közelebb ment hozzá. — Isten önnel asszonyom!

A függönyön átszűrődött egy kis pajkos napsugár és ott játszadozott a vastag szőnyegre hult könyvek körül. Aztán lassan odahúzódott az asszonyhoz, a ki térdelve imádkozott egy kép előtt, a férje arcképe előtt, kinek egykor mindörökre megfogadta, hogy olyan lesz, mint egy igazi asszony.

És meg is tartotta.

egek urához esdekelt, tartsa meg még soká, igen soká szeretett királyunkat a haza üdvére, boldogulására. Elhangzott az ima a rónaságon és szállt szerte a széles hazában, ezerszeresen visszhangzott a Kárpátok fenséges bércei. Pécs is ünnepelt. Pécs városa is elküldte fohászódó imáját, fel az ur zsámolya elé. A középületek és magánépületek lobogódiszt öltöttek és a meleg őszi szellő lengette a nemzeti trikolt.

Délelőtt a székesegyházban ünnepi mise volt, mit megyéspüspökünk, *Hetyey Sámuel* pontifikált fényes segédlettel. Segédkeztek: *Pozsgay József* és *Wurster Antal* kanonokok. A misén jelen voltak a vármegye részéről: báró *Fejérváry Imre* dr. főispán, *Tormay Károly* alispán, *Kosziits Kamill* vármegyei főjegyző, *Darócy Aladár* dr. főispáni titkár, *Nagy Jenő* vármegyei tiszti főügyész, *Kosziits Ákos* vm. főügyész, *Jeszenszky Lajos* árvaszéki elnök, *Vaniss Sándor* főszolgabíró és a vármegyei aljegyzők. A város részéről megjelentek: *Majorossy Imre* polgármester, *Nendtvich Andor* tb. polgármester, *Beeh György* és *Pintér Ferenc*, városi tanácsosok, dr. *Tróber Aladár* főjegyző, *Deutsch Kornél* városi főszámvevő, *Vassary Gyula* rendőrfőkapitány, *Oberhammer Antal* tanácsos és a köztörvényhatóság tagjai.

A hadsereg részéről jelen voltak *Pannos Alajos* tábornok, *Butykay* és *Udvarnok* Győző ezredek, valamint a pécsi cs. és kir. 52. gy. ezred, a m. kir. 19. honvéd gy. ezred, a m. kir. 8. huszárezred törzstisztszei és a tisztikar számos tagja. Ott volt az ügyvédi kamara *Erreth János* kamarai elnök, országgyűlési képviselő vezetése alatt, a kereskedelmi és iparkamara tagjai *Záray Károly* dr. kamarai titkár vezetése mellett. Ott voltak még *Ciglányi Béla*, *Sávell Kálmán*, *Balogh Károly*, *Boc Alajos* táblabírók, *Opris Péter* postaigazgató, *Dragonescu Döme* pénzügyigazgató, a pécsi püspöki joglyceum polgársága, a főgimnázium, főreáliskola, a tanítóképző intézet növendékei tanáraik vezetése alatt.

Az ünnepi istentisztelet alatt a »Pécsi Egyházi zene egyesület« ének- és zenekara emelte a nagy számu hivek áhitatát szabatos előadásával. A püspököt belépésekor Gruber „Ecce sacerdos“-ának diadalhangjai fogadták, mise alatt pedig Greitnak korál-dallamokból remekül összeszórt *d dur* miséjét énekelték azal a fegyelmezettséggel, korrekt felfogással, művészi árnyalással, melyet ettől az ambiciozus, tudással és remek hanganyaggal megáldott testülettől rövid két évi működés alatt is már teljesen megszoktunk. Offertoriumra Schüthy „Domine salvum fac regem“ kezdetű királyhimnuszát adták elő *Bitter Illés* főgim. tanár vezetése alatt, s az egész templom minden áhitatos hallgatója szerint ez a nyolcszólamu vegyes-kara szerzett, tisztán vocal-compozicionak hibátlan előadásával valóban remekelt az énekkar. A mise soló-részeit *Schneider Istvánné*, dr. *Ferency Lászlóné*, *Feketer Ferenc* és *Müller Antal* énekelték. Hogy milyen szépen, azt csak azok tudják megérteni, akik ott voltak.

Elismerés illeti az egész énekkart, melynek minden egyes tagja (pedig körülbelül ötvenen vannak) annyi buzgósággal és lankadatlan kitartással szolgálja az egyesület nemes céljait, annyi tudással mivel és ápolja az egyházi zenét. Őszinte hódolattal hajolunk meg ideális törekvéseik előtt s igaz szívből kívánunk minél több, a maihoz hasonló sikert. Elismerő szóval adózunk a zenekarnak is, mely szép és biztos játékával kísérte az énekkart.

A belvárosi leány és fiúiskola és a polgári leányiskola növendékei reggel nyolc órakor hallgattak misét a belvárosi templomban.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Gyilkosság a vidéken.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. október 4.

Megöltek egy embert, kint a falu csendes világában. Reggelre, a mikor a gazda fel szokott kelni, dacára az előrehaladott reggeli óráknak, senki sem látta az udvarán dolgozni, a háztájéka is feltűnően csendes volt, csak a hozzátartozók dolgoztak, de ezek kezében sem ment a munka, mintha valami láthatatlan teher ólomsúlylyal nehezednék a vállaikra.

Már dél felé járt az idő, mikor az egyik szomszéd tévedt az udvarra s kérdezte:

— Itthon van-e a Máté?

A házbeliek megijedtek valahogy ettől a kérdéstől s aztán meglepetve mondták:

— Nini! Igaz is az! Ma még nem is láttuk az öreget!

— Nem-e?

— Nem!

— No hát keressük!

Keresték, aztán rá is akadtak a kert tövében levő présházban; fején egy löcscesel ütött óriási seb tátongott, mellén két szurás helyéből patakzott a vér, de azért még élt a gazda.

Nagy sírás-rívás közben beszállították a házba, értesítették a dologról a hatóságot, orvost is hívtak a haldokló mellé, de mire az megérkezett, Máté gazda már meghalt.

Nem maradt más hátra, mint megindítani a vizsgálatot, melynek eddigi eredménye bizony nem valami sok.

Az eset részletei a következők:

Erős Máté, herendi gazdálkodó, már huzamosabb idő óta hadilábon élt a családjával, a falusi drámák legtöbbszörének motivuma, a »jus« miatt s a család és *Erős Máté* között levő ellentétek gyakran annyira kiélesedtek, hogy bizony nem egyszer verekedésre került a sor.

A napokban — a gyilkosság napján — *Erős Máté* ismét összeveszett a családjával, de nem akarván nagyobb galibát okozni, elment hazulról, hova később visszatért.

Itt aztán megint azokkal a szemrehányásokkal fogadták, hogy tönkreteszi a családját, megrabolja őket s azzal is fenyegették, hogy ha nem hajlandó a maga jussából engedni, hát elteszik láb alól.

Erős Máté — hir szerint — a házon kívül töltött idő alatt a korcsmában volt s az újabb támadások, no meg az új bor, arra készítették a különben békés természetű embert, hogy kereken kijelentse, miszerint nem hajlandó a maga igazából engedni, még akkor sem, ha az életébe kerülne.

Bár a vizsgálat eddigi folyamán még nem sikerült biztos adatokat szerezni arra, hogy a gyilkosságot *Erős Máté* rokonai követték el, a körülmények igen valószínűvé teszik, hogy kijelentését a gazda tényleg életével fizette meg.

Egy darab ideig még folyt a per-patvar, de aztán *Erős Máté* azzal szakított neki véget, hogy ott hagyta hozzátartozóit s azon az éjjelen nem bent a szobában, hanem kint hált a présházban, hol aztán másnap abban szánalomraméltó állapotban találták meg.

Az esetről jelentést tettek a községi előjáróságnak, ez viszont a járási főszolgabíróságnak jelentette a dolgot s innen került az ügy a pécsi kir. ügyészséghez, honnan a vizsgálóbíró a helyszínére utazott.

H i r e k.

Pécs, 1901. okt. 4.

Nyílt kérelem

— az emberbarátaikat szerető közönséghez. —

Szerencsétlen s tisztességes felebarátaink nyomorát enyhíteni, sőt azokon a lehetőség szerint segíteni nemcsak emberbaráti, társadalmi, hanem kiválóan hazafias kötelesség, mert hisz nálunk Magyarországon — sajnos!

de tagadhatatlan, a halandóság még mindig aránytalanul nagy — amit pedig városokban az összetömrült s nagyszámban élő néposztály családi körében sok tekintetben a hiányos táplálkozás idéz elő.

Ha valaha indokolt, sőt kötelesség volt ezen segítség, úgy hatványozottá vált az most, amidőn az állandó munkakereslet bajai napról-napra érezhetőbbé válnak.

Ily körülmények között, hogy mily nyomornak néznek elé téli időben s különösen a külmunkákra utalt napszamosok s a betegség miatt dolgozni nem képes munkások családjai, azt kellőkép vázolni nem is lehet, azt egy ily szerencsétlen családi körbe való bepillantás ijeszten tárja fel.

Alólirott Nőegylet — tudva azt, hogy a közjótékonyosság fejlesztése elsősorban azon nők kötelessége, kik szerencsésebb anyagi viszonyok között is a családi kör megélhetési szükségleteit tapasztalatból ismerik — feladatahoz hiven már évekkal ezelőtt, bár igen szerény anyagi erővel, életbe léptette a népkonyhát, mely a külföldön már régebben, sőt már Magyarország minden számottevő városában is áldásosan működik az által, hogy naponta sok szegény, munkát nem találó családnak, betegnek s különösen az ártatlanul sanyargó s a kellő téli ruhát is nélkülöző iskolás gyermekeknek a téli időszakban naponként legalább egyszer meleg ételt ad s ez által sokat megment az életnek.

Ezen kétségkívül nagyfontosságú társadalmi cél elérhetése végett Pécs sz. kir. város és Baranyavármegye nagylelkű, áldozatkész közönségéhez fordulunk s megkérjük, hogy bármi csekély adományával is a szűkölködők segélyezéséhez hozzájárulni sziveskedjék, mert a Nőegylet, sajnos! még ma nem rendelkezik az erre szükséges jövedelmi forrásokkal.

Adjon mindenki csak annyit, amennyit igen könnyen nélkülözhet és sok kesergő szülői szív fájalmán enyhíteni, sok ártatlanul nyomorgó gyermek elsatnyulását, elvesztét megakadályozni lehet.

Az Isten áldása a nemeslelkű emberek szívében rejlik!

Természetheni adományok, minő: burgonya, káposzta, zöldség, bab, borsó, lencse, liszt, hagyma, zsir s esetleg rizs, só, tüzelőfa stb. stb. október 5-től kezdődőleg a »Matessa« intézetbe.

Pénzbeli adományok: Sável Kálmáné, egyel. elnökhöz (Indóház utca) avagy Doroszlayné Vizkelety Fenna egyleti pénztárhozhoz küldendők.

Teljes hitünk, hogy városunk és környékén, melynek közönsége minden nemes és szép dolgokra oly fogékony lélekkel bír, kérelmünk nem a pusztában kiáltó szavaként hangzik el, hanem ez irányban valóban örvendetes eredményt fog létesíteni.

Pécsett, 1901. október hó 2-án.

A „Pécsi Jótékony-Nőegylet“ választmánya.

A kaució.

(Egy kis történet.)

Jolánka minden este ott sétál a mamájával a korzón.

Jolánka szapora járása, fúrge őzike; a mama higgadt léptü, gömbölyü termetü, — komoly asszonyosság.

Jolánka 15 éves, a mama 46.

Mikor megjelennek az utcán, az aranyifjuság epedve nézi a sugár termetü, eperajku, kökény szemü gyermeket s végig fut a hátukon a hideg, ha a mamára tekintenek.

— Micsoda anyós lesz ebből a néniből. Brr!!!

Pedig a mama még nem hervadt el, olyan jó karban van, mint egy antik zongora, melyről egy hur sem hiányzik.

Ha sétálnak, nap-nap után hozzájuk szegődött egy takaros bakahadnagy, kinek ser-

kedező, pörge bajuszáért bomlottak a leányok; de ő hű és kitartó lovag volt; nem röpült se jobbra, se balra.

Egyszer aztán így szólt Jolánka papája: anyjuk! vadítsd el azt a fiók osztrákot ettől a leánytól; mert én nem tudok érte kauciót tenni.

A mama megígérte, hogy elvadítja.

Ettől kezdve Jolánka elől ment s utána a mamával a hadnagy.

A papa meg volt elégedve az eredménnyel és a mama is.

Pár hét múlva éjjeli zene zavarta fel a papát, a ki mérgesen kukucsált az ablakredőnyök között:

— Ni-ni! A hadnagy huzatja azt a nótát, — hogy:

Huszár vagyok édes babám!
Az is maradok:
Violaszin dolmányomon
Sárgagomb ragyog:
Utcu peng a sarkantyum,
Semmi gondom, semmi búm;
Csak úgy vigadok!

— No lám, hogy henceg a pocsolya-kerülő, pedig se violaszinü dolmánya, se sarkantyuja nincsen — döcögött az öreg.

Óvatosággal másnap az udvarra tette át a Jolánka hálószobáját a papa, hogy ne cincogjon ott az a baka.

De bizony másnap éjjel még nagyobb hévvel jajgatott a klarinét:

Szeretlek Roxelánom,
Tied egész valóm!

Dühbe jött erre az öreg, kinyitotta az ablakot és így szólt: Hadnagy ur, az én leányom nem Roxelán, hanem Jolán; az én feleségem Erzsébet s remélem nem ő érte cincognak itt az ablak alatt ezek a cigányok!

A hadnagy ur az erélyes fellépésre retírált és többé nem zavarta az utca csendjét.

Hanem a korzón azért megjelent a kitartó udvarló s mikor a kapuban elvált a hölgyektől, olyan cuppanós csókot nyomott a mama kezére, hogy majd hólyagos himlőt kapott tőle.

A napokban aztán nagy meglepetés érte a papát.

Jolán egyedül ment haza a korzóról.

— Hát az anyád hol maradt?

— A lány elpirult és így szólt: a mama azt izeni, hogy mindjárt jön.

De bizony a mama nem jött, hanem helyette egy levelet kapott a papa, mely hangzik ekképpen:

— Édes Öregem!

Jolánkát megakartam menteni s én szöktem meg a hadnaggyal; én értem nem kell kaució.

A viszontlátásig, ölel: Erzsébet. N.

Napirend 1901. október 5-én.

Naptár: szombat, okt. 5. — Róm. kath.: Placid. — Prot.: Placid. — Görög-kelet. (szept. 22.) Fókász. — Zsidó: Tischri 22. — Nap kél 5 óra 50 perckor; nyugszik 5 óra 16 perckor. — Hold kél 11 óra 20perckor éjjel; nyugszik délután 1 óra 30 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő várható.

Katonai utóállítás d e. 8 órakor a Scholz-sörházban.

Színház: »A bor,« Gárdonyi Géza énekes életképe.

— (Az agrár geológusok ülése.)

Az agrár-geológusok, kik a közelmúltban több csoportra oszolva Baranyamegye területén a termőképesség szempontjából talajvizsgálatot tartottak, ma délelőtt ülészetek a vármegyházán Varga Imre szőlészeti főfelügyelő, köz-

ponti vincellériskolai igazgató elnöklete alatt, mely ülésen a megejtett talajszemlék eredményéről számoltak be. A vizsgálat eredményét a napokban fogják közzé tenni az agrárgeológusok.

— (A központi választmány) ma délelőtt Koszits Kamill vm. főjegyző elnöklete alatt ülést tartott a vármegyházán, mely ülésen a Baranyavármegye területén megtartott képviselőválasztások eredményéről beérkezett jelentéseket tárgyalták folytatólagosan.

— (A vasárnapi munkaszünetről.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a következő rendeletet adta ki: »Az ipari munkának vasárnapi megszüntetéséről szóló 1891. évi XIII. törvénycikk 3. §-a alapján a belügyi és földmivelésügyi miniszter urakkal, illetve a horvát-szlavon-dalmát bán urral egyetértőleg, hivatali elődöm 1892. évi március hó 5-én 14.837. szám alatt kiadott rendeletének II. A. 4. g. és II. B. pontjaihoz a következőket rendelem: Gyorsárunknak fuvarozása, felvétele és kiszolgáltatása általában, valamint élő baromfinak és romlékony természetű élelmi szereknek (ugymint: friss gyümölcs, friss főzelék, friss hus, friss hal, leölt baromfi, leölt vad, tojás, tej, vaj, turó, sajt stb.) fuvarozása, elszállítás céljából teherárúként való feladása, valamint a teherárúként érkező cikkekben álló küldeményeknek kiadása és az állomásról való elfuvarozása vasárnapokon és Szent-István napon déli 12 óráig végezhető. Az idézett rendelet II. A. 5. a. pontjához, illetve hivatali elődömnek ezt módosító, 1893. évi november hó 23 án 84.842. szám alatt kibocsátott rendelete I. pontjához pedig a következő rendelkezést fűzöm: Vasárnap és Szent István- király napján a jég egész napon át gyártható, árusítható, szállítható, szállítás céljából feladható, rendeltetése helyén kiadható és az állomásról elfuvarozható. — E rendeletem kihirdetése napján azonnal életbe lép.«

— (Tisztviselői állások a vármegyénél.) Megyénk törvényhatóságánál egy szolgabírói, egy IV-ik aljegyzői, egy árvaszéki első jegyzői, egy ötödäljegyzői és egy árvaszéki másodaljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények folyó hó tizenkettedikéig adandók báró Fejérváry Imre dr. főispánhoz.

— (A jogászok október hatodik gyászünnepélye.) Már némileg ismertettük a jogászok október hatodik gyászünnepélyének műsorát, azonban részletesen még nem. A mai nap folyamán az elnökség összeállította a műsort és itt közöljük most. Az ünnepélyt Piatsek Zoltán jogásznök nyitja meg. Utána szavalat következik, tartja Henfner Lajos I-ső éves joghallgató, a ki Ábrányi Emil egyik alkalmi költeményét szavalja. A műsor harmadik pontját Ruvald Gyula I-ső éves joghallgató felolvasása képezi, a ki »Emlékezés október hatra« címen tartja felolvasását. Ezután Csernics Jenő II-od éves joghallgató Dömmel Anzelm hirlapíró egy alkalmi költeményét szavalja. Majd a jogászbanda következik, a mely kuruc nótákat játszik. Az ünnepélyt Vérfi Aladár I-ső éves joghallgató zárja be egy beszéddel.

— (Iskolalátogatók.) A közoktatásügyi miniszter a gyönki ev. ref. algimnáz-

zium, a csurgói ev. ref. főgimnázium és a bonyhádi ág. hitvallásu evang. algimnáziumra nézve *Spittkó* Lajos, székesfehérvári tankerületi főigazgatót az iskolalátogatással s az állami főfelügyelet gyakorlásával a folyó tanévre megbizta.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: okt. hó 4 én reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 310 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 770 köbméternek találtatott.

— **(Gyilkosság.)** A szigetvári képviselőválasztásról három hatvani polgár hazafelé tartott. Az országúton találkoztak ifj. *Kálmán* János poklosi emberrel, a kivel valami miatt összevesztek. Egyikök kést rántott elő és *Kálmán* Jánost agyonszurta. A gyilkost elfogták.

— **(Tűz Patacon.)** Az éjjel Patacon *Vörös* Peti gazda embernél kukorica-foztás volt. — Este hozzáfogtak és egész reggelig tartott, közben jókat danolva. A mikor reggel négy órakor a templom harangja megkondult, rémülve látták a dalozók, hogy a pajta kigyuladt és már hatalmas lángok csapnak föl. Tüstént hozzá láttak az oltáshoz, azonban nem tudtak semmit se megmenteni, mert nem volt víz. A pajtában fölhalmozott takarmány mind oda égett. Elhamvadt 26 kocsi széna és sok zsup-szalma. A tűznek okát nem tudják, de valószínűleg gondatlanság okozta. A mulatók valamelyike eldobhatta szivarját, mitől a száraz anyag tüzet fogott.

— **(Agyonvert ember.)** Szörnyű végű multság folyt a napokban Belecskán. Multság közben a legények agyonverték *Miskei* Ferencet, a ki egyetlen kenyérkeresője volt öreg édes anyjának. A midőn a szerencsétlen anya meglátta vérben fekvő holt fiát, összeesett és rögtön szörnyet halt. A szive repedt meg a szegény asszonynak.

— **(Öngyilkos cselédleány.)** *Iván* Júlianna n. budméri cselédleány tegnap este szerelmi bánatában marólugot ivott s mire megtalálták, a mérég annyira átment a leány vérebe, hogy néhány órai kínlás után meghalt.

— **(A lótenyésztés érdekében.)** A siklósi járás mezőgazdasági bizottsága is foglalkozott a lótenyésztés emelésére szükséges teendőik kérdésével. A megállapodás az, hogy járás területén 3 rész különböztető meg és pedig az 1. ahol a lóanyag megfelelő és a tenyésztés jó nyomon halad, itt az angol félvér további terjesztése kívánatos; 2. a hol a lóanyag selejtes, itt is az angol félvér honosítandó meg; a 3. ahol eddig előszeretettel a muraközi faj tenyésztetik, az ugynevezett hidegvérű lovak; minthogy azonban ez a faj nem felel meg és annak tenyésztése nem kívánatos, megfelelő intézkedések tételnek, hogy a gazdaközönség más fajta lovakhoz jusson.

— **(Meg akarta ölni a feleségét.)** Nagy veszedelemben forgott *Szücs* Lajosné szegzárdi lakos élete, kit saját férj akart megölni. *Szücsné* ugyanis elvalva el férjétől, mivel ez durván bánt vele, sőt néhány héttel ezelőtt késsel meg is sebezte. A brutális férj éjfélkor egy nagy fejszével tört az anyjával lakó fiatal kis menyecskére és az ajtót, melyet előle bezártak, fejszével össze-

vagdalta, hogy bemehessen a lakásba és gyilkos szándékát végrehajthassa. — A szobában levő két védtelen nő halálfelelmében tüzet kiáltott, mire az épen arra portyázó rendőrök és a szomszédok figyelmesek lettek és oda sietve, megmentették a két asszony életét. A vérszomjas *Szücs* látva a szuronyos rendőröket, a szomszédban lakó *Horváth* György padlására menekült, honnan azonban a rendőrök leszállították és a fejszével együtt bekísérték a városházára. Másnap reggel *Szücs* Lajost átadták a szegzárdi kir. ügyésznek. Többek előtt hangoztatta már előzőleg, hogy feleségét és napát megöli, azután meg önmaga életét oltja ki.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A m. kir. földművelésügyi miniszter a *Baranyavármegyei gazdasági egyesület* módosított alapszabályait, valamint a *vármegyei mezőgazdasági bizottság* szervezéséről alkotott szabályrendeletet a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(Életmentő gyermek.)** A felebaráti szeretet és halálmegvető hősiességnek szép tanujelét adta a napokban egy paksi, *Mészáros* István, körülbelül tizenkét éves fiú. Néhány gyerek — ugyanis — dacára a szigorú hatósági tilalomnak, a folyam partján játszadozott, a midőn közülök egy hat éves kis leány a vízbe zuhant. *Mészáros* István kinek atyja molnár a Dunán, meglátta a szerencsétlenséget és minden habozás nélkül beleugrott a folyamba, hogy a hullámokkal kétségbeesetten küzdő kis leányt kimentse, mi szerencsére sikerült is, úgy, hogy a kis leánynak a nagy ijedségen kívül alig esett más baja.

— **(Egy örült leány merénylete.)** Szigetváron *Nollár* Rózsa cselédleány örülsi rohamában merényletet követett el asszonya, *Zucsek* Frigyes vasuti hivatalnok felesége ellen. A cselédnek vigyázatlanság következtében meggyuladt a haja és asszonya, hogy a nagyobb szerencsétlenség elejét vegye, tőből levágta a leány égő haját. Erre a cseléd ollóval megtamadt és súlyosan megsebesítette asszonyát. A leányt megfigyelés végett a kórházba szállították, a hol fölakasztotta magát, de még idejében levágták. A mikor magához tért, dühöngeni kezdett, úgy hogy csak öt ember tudta lefogni.

— **(Pályázat.)** A csurgói járásbírórságnál egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Tolvaj kéregető.)** *Sati* János m.-egregyi lakos portájára tegnap beállított egy szánalmas külsejű koldus, ki alamizsnát kért. A gazda — ki az udvaron foglalatoskodott — bement a házba, hogy egy darab kenyeret hozzonsezt az időt felhasználta a koldus arra, hogy a gazdának egy az udvaron levő kabátját ellopja. Az ismeretlen tolvaj után a gazda panasza folytán megindították a nyomozást.

— **(Kelepcébe került.)** *Simon* Jánost, egyik szomszédközsegbeli lakost tegnap este álmából verték fel azzal a hírrel, hogy a községben lakó atyja hirtelen rosszul lett és a fiát óhajtja látni. A gazda kiment, de alig lépett ki a kapu elé, néhány ismeretlen ember megtámadta és úgy elverte, hogy több súlyos sérülést szenvedett. A gazda panasza folytán most keresik a támadókat, kiknek va-

lószerűleg nem fog sikerülni kikerülhetni az igazságszolgáltatást, mert egyet közülük, egy *Kövér* István nevű legényt, tegnap elfogtak.

— **(Vesztett kutya.)** Az egyik szomszédos községben *Klein* János odaváló bérlő, panaszt emelt a községi előljáróságnál, hogy a község határában egy kutya megharapta. A kutyát később megtaláltak s agyonlőtték, az állatorvosi boncolás pedig vesztettnek találta. *Klein* Jánost felszállították a Pasteur intézetbe.

— **(A hitelezők elől a halálba.)** *Nagy* Vince gazdálkodó azokból a szerencsétlen emberekből való volt, a kiknek sehogyssem kedvez a szerencse, aztán végre abba a helyzetbe jutnak, melyből csak egy ut vezet kifelé oda, ahol már nem fáj semmi. Anyagi helyzete már régóta igen silány volt, s egyetlen leányának férjhezmenetele annyira megviselte legutóbb az öregember erszényét, hogy házára is rátettek a kezüket a hitelezők. Ez aztán annyira elkésesítette *Nagy* Vincét, hogy nagy bánatára a halálban keresett orvosságot. Felment a szénás padlásra, ott hurkot vetett a nyakára és felakasztotta magát. Mire észrevették, az ötven éves ember már ott volt, hova nem érnek el a hitelezők számlátnyujtó kezei.

— **(Utóhang a jogászok elnök-választásáról.)** Tegnap választották meg a jogászok elnöküket, a kit ezen választással megbiztak, hogy a jogászok érdekeit viselje. *Piatsek* Zoltán harmadéves joghallgatót választották meg, a mint arról már tegnap beszámoltunk. Az ellenjelöltjét, a ki így elbukott, alelnöknek választották meg, tudtan kívül. Erről csak tegnap este értesült és nyomban kijelentette, hogy az alelnökséget nem fogadja el. A hogy értesülünk, a megválasztott tisztviselők közül még többen leköszönnek és pedig: a haznagi tisztről *Sey* Ernő II-odéves joghallgató, *Tolvéth* János IV ed éves joghallgató és *Surányi* Miklós II-od éves joghallgató a választmányi tagságról.

— **(Makacskodik a Dráva.)** A közelmúltban megirtuk, mily tekintélyes galibákat okoz a Dráva a hajósoknak, kik nem tudják, hogy a hirtelen megapadt folyamban mikor kerülnek zátonyra. Ezt a veszedelmet elhárítandó, az eszéki folyammérnökség a folyam medertisztítására néhány kotrógépet küldött ki. A Dráva azonban alaposan megrézfálta a munkásokat, a mennyiben hirtelen — valószínűleg a felsővidékről történt rohamos hozzáfolyás folytán — annyiramegáradt, hogy a kotrómunkák folytatását szinte lehetetlenné tette. A tréfálkozó folyam azonban aligha nem kifognak, mert — mint értesülünk — a folyammérnökség nagyban készül egy az egész folyammentére kiterjedő nagyobb mederszabályzási munkára.

— **(Testvérháboru.)** Véres testvérháborut rögtönöztek *Molnár* János és *Molnár* József szegzárdi legények. Az egynetlenkedő estvérek — ugyanis — a szüretből hazajöve, kaptak hajba és alaposan helyben hagyták egymást. A verekedés hevében még az édes anyjokat is megütötték, ki szétválasztani akarta őket. A verekedő testvéreket a szomszédok nagy nehezen tudták szétválasztani, ekkor azonban a ruhájok már foszlányokban lógott le róluk.

— **(A választás áldozata.)** Azoknak csaknem a végletekig folytatott választási mozgalmaknak, melyek ilyenkor az országban lejátszódnak, Mohácson is van áldozata. Ugyanis *Bakó János*, kinek f. é. október 3-án kellett volna Pécssett, mint ujoncnak jelentkeznie, okt. 2-án a választás napján összeveszett valami *Csige* nevű ev. ref. vallásu munkásemberrel, kit oly veszélyesen szurt meg a bicskájával, hogy az reggelre meghalt. A gyilkost a csendőrök azonnal elfogták s másnap a járásbiróság börtönébe kísérték.

— **(A harmadik feleség.)** *Dolein* Jakab bányamunkás nemrégiben harmadszor házasodott meg. Az első feleségét elhantolta, a második meg elvált tőle és pedig a harmadik asszony miatt. *Dolein* eljárhatott a mostani feleségéhez, a mikor az még leány volt. Feleségét elhanyagolta, nem törődött vele, goromba volt hozzá. Az nem bírta ki tovább, otthagya. Meg is indították a válópört és elválasztották őket. A férj kapva kapott rajta és sietett a szépséges *Busáki* Ágnest elvenni. Megülték a lakodalmat és éltek boldogan, de nem sokáig. A fiatal asszonynak már egy másik legénynyel volt viszonya, mielőtt *Dolein* megismerte volna. Azt szerette igazi szerelemmel, utóbbival csak azért kezdett, mert a másikkal valami csekélység fölött összezdült. Hiuságból kötött ki *Dolein*nal, azt hívén, hogy *Amon* János, régebbi szerelmét féltékenységre kelti és így visszacsalhatja magához. Azonban csalódott. Most már csak azért is incsekedett *Dolein*nal, a kit rábirt, váljon el a

feleségétől és vegye el őt. Keresztül is vitte, de a házasságon az előbbi asszony átka ült. A harmadik asszony huzódott *Amon*hoz, izengetett is neki, ne hagyja megöregedni a férjével, ő még most is szereti. Ő csak dacból ment a férjéhez. E bujtogatása fel is keltette *Amon* Jánosban régebbi szerelmét és közös megállapodás alapján tegnapelőtt reggel megszöktek. A megcsalt, a kijátszott férj most már otthon gunnyaszt a szobájában és elmélkedhetik a világ forgandóságáról. Hiába, hamis portéka az asszonynép, nem jó neki mindig hinni.

— **(Laskafaluból — Keszthelyre.)** Laskafaluban beszüntették az anyakönyvvezetői hivatalt. Hozzácsatolták a községet valami másik faluhoz s az anyakönyvvezető hirtelen kenyér nélkül maradt. Az állami érdekek szembem semmivé törpült az ő érdeke s akár meg is halhatott volna éhen, senki se törődött vele. Végre is neki magának kellett gondoskodni magáról. Leült tehát és irt egy szép levelet — *Szell Kálmán*nak. Nem cifrázta a szót, hanem egyenesen, őszintén elmondta, hogy mi a baja. Elvesztette a kenyerét s valami másik kellene az elveszett helyébe. Nem nagy darab, hiszen a régi is csak arra volt jó, hogy nagyon szegény ember eszegebbe . . . Választ nem kapott. — Le is tett már a reménységről, hogy valami sikere lesz a levelének, amikor egy újságban a saját maga nevére bukkant abban a rovatban, amelyet a hivatalos lapból töltenek be árveréssel, csóddal, körözéssel és kinevezéssel. Az

ő neve a kinevezések között volt lenyomatva. A belügyminiszter kinevezte *Keszthelyre* anyakönyvvezetőnek.

— **(Piaci biztosok.)** A m. kir. belügyminiszteriumban — mint értesülünk — most egy új rendelet kibocsátásán táraznak, mely rendelet a »piaci biztosok« állásának szervezésével van egybekapcsolva. Arról van szó — ugyanis, — hogy több vidéki város panaszt emelt a belügyminiszternél, hogy tartatni szokott hetivásáraikon nem eléggé megfelelő az ellenőrzés sem a közrend, sem a közegészség szempontjából, s így egy oly állás szervezését vélnék üdvösnek, melynek hatáskörébe a piaci ellenőrzés tartoznék. A »piaci biztos« állás szervezésének egyöntetűvé tétele céljából a belügyminiszter valamennyi törvényhatósághoz körlevelet intézett, melyben véleményadásra hívja fel a törvényhatóságokat. A mi bennünket illet, ami városunk aligha fog ehhez a kérdéshez hozzászólhatni, mert — hál' Istennek, piaci ellenőrzésünkkel mi meg lehetünk elégedve.

— **(Csalódás.)** Nem éppen legkellemesebb érzés a csalódás, pláne ha a dologban szerelemről van szó. Elvégre az ember nem azért ajándékoz meg valakit a szerelmével, hogy aztán kijátszszák, megcsalják s ha ma már ilyen csúfság esik meg az emberen, akkor legjobb, ha egyszerre véget vet a bánatának. Ilyen formán gondolkodhatott *Straub* Johanna pécsi szobalány is, aki aztán, hogy rájött szíve választottjának hűtelen voltára, bánatában felolvasztott egy pakli konyha

ház bejratában. *Sándor* nagyon meg volt lepelve s majdnem mint egy álomlátó bámult *Bullwathra*.

— Good morning! köszönté a ködös *Albion* fia.

— Good moring mister *Bullwath*! honnan pottyannik ön ide az Isten hátamögé?

— Ez ugy hangzik, mitha, inkább *Belzebubot*, mint engem várt volna, — válaszolá mosolyogva a sárszinszemű angol. De figyelmeztetem, hogy éhes emberrel van dolga, és ha esetleges éhhalálomat nem akarná lelkére venni ugy intézkedjék, hogy egy kis rostbeafet egy kis puddingot, és egy korsó portezt kaphassak.

— Ys! azonnal — felelé *Sándor*.

— Ah, ez a barbár étel, mily kitűnő, mi ez, ha szabad kérdenem? Kissé erős de pompás ize van.

— Hja ez az igazi magyar konyha gyöngye, ez malac pörkölt.

— Malac pörkölt? Sohasem hallottam, — mondá a csámcsogó angol. Hát ez itt mi?

— Ez bélszin; ajánlom. Az pedig ott almás rétes. Aligha evett már ilyen dolgokat, de reményilem izleni fog . . . feltéve ha éhes!

— Nóóó! Igaza van *Mister Zsándor*! Önök kitűnően élnek. S ez a bor, hm, ha lehet viszek haza Angliába.

— Hát egy hordóval adhatok, ha már annyira beleszeretett.

— Az ára?

— Hja, nem olcsó azt gondolhatja. Vagy harminc forintba kerül majd hektója.

ne is szerethessen soha. . . csak őt. S *Sándor*, ah, annak már régen, igen régen oltára lett *Éva* asszony, s ki érintetlen ifjúságával, ártatlansága himporának teljes birtokában, — szerette az ésbontóan szép vörös asszonyt, az imádott nevelő anyát.

Amde most fordulat állott be *Leopoldék* házában. Az öreg ur, a rémes tüzvész óta betegeskedik, s most a tüdőgyulladás már ágyba is döntötte a daliás természetű öreget. *Éva* asszony alig mozdult ágyától, folyton mellette volt, sőt *Eszt* is, ha csak tehette édes atyja oldalánál töltötte, sokszor férjével szabad idejét. *Éva* asszonyt az orvosok megnyugtatták, s könyű meghülésnek mondták *Leopold* mester betegségét, de *Wasszermann* törzsorvos, ki szintén meglátogatta az öreg mestert, *Patkócy* előtt nem titkolta az öreg betegségének komolyan aggasztó voltát.

Ezt is, mit minden fontosabb hirt, megirták volna *Sándornak* de mivel *Leopoldné* nem sejtette férjének veszélyes állapotát leveleiben *Sándort* mindig megnyugtatta. Midőn tehát az orvosok kijelentették az asszony előtt, hogy férje már fel nem épülhet, akkor *Sándor* már *Londonban* volt, hol *Marborough* herceg palotáját kárpitozta. *Sándort*, *Leopold* bácsi válságos helyzetéről távozására után értesítettek; de mire ő *Domb* egyházára érkezett . . . a jó öreg már el volt hantolva. Minden habozás nélkül elhatározta *Sándor*, hogy dacára a herceggel vállalt kötelességeinek többé *Dombegyházát* el nem hagyja. Megrendítő volt *Sándor* és *Leopoldné* első találkozására. *Sándor* könnyező szemekkel hajolt le az özeveg kezéhez azokat megcsókolandó, de *Éva* asszony lelki affectiós csókolta annak homlokát, haját, szeméit . . . száját

gyufát aztán megitta a kellemetlen ízű történetét. Amikor azonban az itóka hatása holmi görcsök alakjában jelentkezett, hirtelenében elmorzsolta az egész dolgot a háziasszonyának, ki aztán az orvos segítségével kirántotta a szerelmes szobalányt a halál torkából.

Idegenek Pécsen.

— Október 3. —

Arany-hajó-szálló. Dr. Horovitz József, ügyvéd, Fiume. — Bogyay József, gazdatiszt, Dióspuszt. — Huchthausen Vilmos, gyári hivatalnok, Bpest. — Láng Izidor, utazó, Bpest. — Strasser Béla, utazó, Bpest. — Kiefer József, utazó, Temesvár.

Vadember szálló. Wasiljevich György, utazó, Bécs. — Rabl Miksa, utazó, Ujvidék. — Grün Mór, utazó, Bpest. — Jeney Gusztáv, ny. tanácsos, Csáktornya.

Mátyás király-szálló. Volmuth J., kereskedő, Orahovic. — Fermann István, kereskedő Bpest. — Gróf Jolán, magánzó, Siklós. — Lámping József, építész, Gödre.

Művészet, irodalom.

○ Dolly. Tegnap este — sajnos gyéren elfoglalt széksorok előtt — került színre ez a kedves kis színmű, mely a maga közvetlenségével igazán megkapó. A darab maga elég jó színészeink is mindent elkövettek a jó előadás érdekében, mi sikerült is, a mennyiben azok, kik végignézték az előadást, nem egyszer nyílt színen is megtapsolták a szereplőket. A címszerepet T. Csige Böske játszotta, ki eleven s a hol a szerep drámai része kívánta, igaz bensőséggel teli játékaival sok tapsot aratott. Vágó Béla

»Schütte grófja« előttünk már ismert, pompás alakítás, melylyel e szerep kreálójá tegnap este is nagy sikert ért el s úgy kifogástalan maszkja, mint pompás játékáért többször nyílt színen is tapsot kapott. Stolpe Richárdot, Dolly partner szerepét Thury Elemér játszotta s szerepét minden ízében érvényre juttatta. A bohémek csapatjában Molnár Gyula, Seilágyi, Koszma Pista jeleskedtek. E csoportból kitűntek alakításaikkal Molnár és Pesti, az utóbbi különösen sok derűs percet szerzett a publikumnak. Bájos kis leányt mutatott be Csige Ilona Julia szerepében, míg V. Agh Ilona Schütte grófné szerepében nyújtotta igen jó alakításainak egyikét. Ramm kamarást Fekete játszotta.

(h. e.)

○ A budapesti egyetemi ifjuság hazafias mozgalmi állandó érdeklődésben tartják az ország közvéleményét. A különböző pártérdekek szolgálatában álló sajtó azonban az ifjuság küzködését igen gyakran elferdített, avagy téves információk alapján mutatja be. Méltó elismeréssel adózhatunk tehát az ifjuság avatott kezében lévő sajtó-organumának, mely 16-ik évfolyamát, mint az eddig megjelent számokból láttuk, nagy készültséggel, megújult erővel kezdi. Az ügyesen összeállított, gyönyörű kiállítású lap szerkesztője, Zombory Dezső, munkatársai a fiatal generáció kiváló tollú íróemberei hétről-hétre mindent elkövetnek, hogy lapuk a magyar diákság minden mozzanatának s a külföldi egyetemek s főiskolák nevezetes eseményeinek hű tükré legyen. — Ószinte meggyőződéssel, sőt kérő szóval ajánl-

juk e fiatal erőktől áthatott ujságot olvasóink figyelmébe. A szülők fiaik diakéletét, a vidéken levő egyetemi hallgatók saját ügyeiket találják fel az »Egyetemi Lapokban«, melynek előfizetési ára oly csekély, hogy mindenki, ki csak érdeklődik az ifjuság ügyei iránt, s van-e, ki nem érdeklődne? — könnyen megszerezheti. A lap, melyből mutatványszámokat készséggel küld a kiadóhivatal, hetenkint illusztrálva jelenik meg s előfizetési ára egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. Fő és középiskolai hallgatók évenként 4 koronáért kapják a lapot. Mi magunk részéről városunk itthon időző egyetemi hallgatóinak ajánljuk, hogy követeljék a lapot jobb nevű kávéházainkban s tegyenek lépéseket az iránt, hogy az ujságelárusító helyeken, tőzsdékben az Egyetemi Lapok számonként is beszerezhető legyen. Utóvégre e lap sikere az ifjuság agitálásától függ. Bárminemű felvilágosítással készséggel szolgál a szerkesztőség és kiadóhivatal (Bpest II. Kaplony-utca 1. szám).

○ Spanyolország mindig a romantika hazája volt. Már a rómaiak előtt meseország-nak tűnt fel a dús, gazdag Hispánia. Erről az országról szól a Nagy Képes Világtörténet 135. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. — Egy-egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadónál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

ójában kitárt karokkal lázasan zoritotta magához a fiút — Későn mondták az orvosok, hogy szegény férjem az utoljára járja, nem tudósíthattalak előbb . . . későn jöttél. Utolsó szavaiban is reád reménykedett . . . azt a meggyőződést fejezte ki, hogy te el nem hagysz engem. — Mondjátok meg Sándornak, hogy üdvözlöm, s hogy nyugodtan megyek a másvilágra, mert tudom, hogy anyját el nem fogja hagyni!

— Ugy lesz — felelé Sándor. Londoni dolgaimat, majd valahogy levélben eligazítom, mivel Dombegyházról többé, mig élek el nem távozom . . . legalább egyedül nem. Lássá édes anyám mily szerencse, hogy csupán egy évet kellend majd szolgálnom! Mit csinálnék most, ha három évre vonnának be?!

— Talán azt sem kellend . . . véle Leopoldné, — ilyenformán beszélte Petkócy.

— Annál inkább szeretném, mivel az arany kardbogjra nem áhítozom.

Eva asszony őszintén siratta férjét, de nagy fájdalomában mégis mondhatlan boldog is volt, mellette tudva Sándort, kinek óriási munkájába került a Leopold ház ügyeit rendbehozni. Nem mintha adósságok mertültek volna fel Leopold mester halála után, de a hatóságokkal árvaszékkkel való érintkezés igen sok idejét igénybe vette.

Azonban Muki bácsi nagy szakképzettsége és kiváló becsületessége nagy segélyére volt Sándornak, mivel azt a műhely és raktár körül minden tekintetben megbízhatónak tudta.

Egy napon, Sándor ebédjük végeztével, Leopold

halála óta naponta Petkócy nejével, ebéd és vacsorára a Leopoldházba jártak, Letkócy jelenlétében azt az óhaját fejezte ki, hogy a Hegyháthy-féle butorgyárat meg kellene venni.

— Hát eladó? kérdé Éva.

— Még nem, de a tönk szélén állanak, mivel a kamarás a butorgyáros bátyja nem hajlandó a gyárra táblázott váltókat tovább prolongálni. Tönkre megy a gyár, ha valaki át nem veszi.

— Hát azt gondolod, hogy mi azt megvehetnők? kérdé tovább Leopoldné.

— Talán. Még egy levelet várok Londonból, aztán majd meglássuk. Előbb azonban szükségesnek tartottam erről már most beszélni, mivel én úgy óhajtanám az egész vételt megcsinálni, hogy az nekünk egy fillérünkbe se kerüljön, vagy legalább is alig számbavehető kis pénzáldozatba.

— Na, mosolygott Petkócy, azt már magam is szeretném látni.

— Hát azt pedig alighanem hamar megláthatod sógor.

— De hát magyarázd ki ma . . .

— Türelem, hisz úgy is hamarabb megtudod, mit gondolod.

Azután megérkezett a Londoni levél, mely után vagy két napig táviratok váltottak a londoni hercegi udvarmesteri hivattal, természetesen angolnyelven. E táviratokban jelzett napok után mintegy nyolc napra, Leopoldék háza előtt megállt egy bérkocsi és Mister Bullwath a Mallborough herceg udvarmestere szállott ki abból s a veleszületett lassu, kimért lépésekkel eltűnt a

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ JÖVŐ HETI MŰSORA.

Vasárnap, okt. 6-án: délután *Szulamith*; este diszeloadás az aradi vértanuk emlékére: *Bánk-bán*.

Hétfő, okt. 7-én: *Váljunk el*. Vigjáték.

Kedd, okt. 8-án: *Kornevillei harangok*. Uperette.

Szerda, okt. 9-én: *Tékozló apa*. Színmű.

Csütörtök, okt. 10-én: *Bor*. Falusi történet.

Péntek, okt. 11-én: *Bolond*. Nagy operette. Itt először.

Szombat, okt. 12-én: *Ugyanaz*.

Folyó szám 8. Idénybérlet 8. Páros bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szombaton, október 5-én:

A bor.

Gárdonyi Géza falusi története.

Személyek:

Baracs Imre	Thury Elemér
Baracs Matyi, az Imre öccse	Kozma Pista
Baracsné Szunyog Juli, az Imre felesége	Staud Margit
Özv. Szunyogné, a Juli anyja	Veszpréminé I.
Szunyog Rozi, a Juli unokahuga	T. Csige Böske
Mihály a Juli nagybátyja	Vágó Béla
Eszter, özvegyasszony, Baracsék szomszédja	Szirmay Olga
Göre Gábor	Nádasy József
Durbints Pál, esküdt	Szilágyi A.
Kátsa, cigány	Pesti K.

Holnap, vasárnap, október 6-án:

Délután 3 órakor fél helyárrakkal:

Szulamith.

Daljáték.

Este fél 8 órakor rendes helyárrakkal:

Bánkban.

Diszeloadás az aradi vértanuk emlékére.

Vasárnap délután »Szulamith«; este diszeloadás az aradi vértanuk emlékeztetére »Bánk-bán.«
Hétfőn »Váljunk el« vigjáték.
Kedden »Kornevillei harangok« operette.
Szerdán »Tékozló apa« színmű.
Csütörtökön »A bor« falusi történet.
Pénteken »Bolond« operette.
Szombaton »Bolond« operette.

Bűnügyi felelőviteli tárgyalás a pécsi kir. törvényszéknél.

1901. évi október 7-én.

5752. Kalányos Vera és társai ellen lopás büntetvének kísérlete miatt.

5714. Glück Ferenc ellen hivatali hatalommal való visszaélés miatt.

5735. Tóth György ellen lopás miatt.

1901. évi október 9-én.

5422. Felsmann József és társai ellen lopás miatt.

6682. Wald János ellen lopás miatt.

6681. Barics Kuzman ellen lopás miatt.

1901. évi október 11-én.

6168. Kehe János ellen lopás miatt.

5694. Ifju Bacsai (Tasi) János ellen zsarolás és magánlak megsértése miatt.

7248. Samu Lajos ellen lopás miatt.

1901. évi október 12-én.

5383. Radó Henrik és társai ellen becsület-sértés miatt.

5582. Bender János ellen könnyü testi sértés miatt.

5580. Schmidt Józsefné ellen rágalmazás miatt.

5511. Gilbert Mártonné ellen rágalmazás miatt.

5509. Horváth István ellen rágalmazás miatt.

5385. Bosnyakovics Lajos ellen rágalmazás miatt.

5335. Péter János ellen könnyü testi sértés miatt.

TÁVIRATOK.

— **A király nevenapja Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király nevenapja alkalmából Budapesten zászlódisz van mindenütt. A Mátyás-templomban *Vaszary* Kolos hercegprimás pontifikált ünnepi misét. Megjelentek a misén a kormány tagjai is.

— **Egy örült rémtette.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Székesfehérvárott a 69 ik gyalogezred közlegénye, *Tieger* József megörült s lelőtte *Giffig Vilmos főhadnagyot*. Az állomásparancsnok rendeletére — más mód hiányában — *Tiegert a szomszéd házról lelőtték*. Mind a kettő haldoklik.

— **Letartóztatott sikkasztó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brassóban a „budapesti városi villamos“-nál *Hoffer* pénztáros által elkövetett sikkasztásban való részesség miatt letartóztatták *Rosner* Jakabot, ki feleségéről rokona *Hoffernek*. A házkutatásnál *temérdek ékszeri s ötvenezer koronát* tartalmazó tárcákat, a pénz nagyrészeivel megtaláltak. *Rosnert* uzsorásnak ismerik, ki zálogházat készült nyitni.

Országgyűlési képviselőválasztások.

Ma érkezett táviratok szerint megválasztottak:

Fügeden a Kossuth-párti *Hellebront* Béla; Gyöngyöspatakon *Biró* Lajos, szabadelvű;

Kápolnán *Samassa* János, szabadelvű; Pétervásáron gróf *Keglevich* Gyula, szabadelvű;

Krassón *Böszörményi* Sándor, szabadelvű; Poroszlón *Malatinszky* György, Kossuth-párti;

Nagysomkúton *Papp* József, szabadelvű.

Jászberényben — mint utólagosan távirják, — mikor *Török* választási elnök, látta *Apponyi* Albert többségét, elhagyta az elnöki széket, melyet *Bathó*, helyettes elnök foglalt el. *Török* kijelentette, hogy csak az esetben jelenti ki *Apponyit* megválasztott képviselőnek, ha az *Apponyi-pártiak* megígérik, hogy nem tesznek ellene feljelentést. — A zárórákor az *Almássy* pártiak szavazat nélküli munkásokat hoztak az urnákhoz. Az *Apponyi* pártiak táborában a győzelem híre leirhatatlan hatással volt. — Ölelkeztek csókolóztak. *As ügyesség Török, választási elnök ellen hivatalból megindítja a bűnvádi eljárást.*

Edelényben *Ragályi* József szabadelvű választatott meg, *Barcsay* Dómonkos, Kossuth-pártival szemben 120 szótöbbséggel.

Szenicén *Veszeloovszky* Ferenc tót nemzetiségi.

Érsekújvárott *Kovács* Pál, néppárti, *Tímóth* Ákos szabadelvűvel szemben győzött.

Miskolcon az első kerületben *Soltész Nagy* Kálmán, szabadelvű, a másodikban *Biszony* Ákos, Kossuth párti, választatott meg.

Mezőkeresztesen *Sturmann* György Kossuth-párti;

Ökörmezőn gróf *Teleky* Gyula szabadelvű-párti;

Székesfehérvárott gróf *Zichy* Jenő, szabadelvű-párti győzött.

Dédesden *Ábrányi* Kornél elbukott gróf *Serényi* Béla, szabadelvűvel szemben.

Vágvecsén pótválasztás lesz *Emmer* Kornél, szabadelvű és *Horváth* István, néppárti között.

Pincehelyen a véres választásnál a csendőrség által megsebesültek között további négyen, tehát, *összesen heten meghaltak*. A néppárt határtalan fanatizálást és izgatást fejtett ki.

Nagyváradon este nyolc órakor *Tizza* Kálmánnak 772, dr. *Barabás* Béla függetlenséginek 1080 szavazata volt. *Tizza* bukását már ekkor valószínűnek vették, a mi be is következett. Az este 9 órakor kitűzött zárórán *Tizsának* 824, *Barabásnak* 1108 szavazata volt; a szocialista jelöltre egy szavazatot adtak le. *Barabás Béla győzött 283 szavazattal; így tehát Tizza Kálmán megbukott.*

A megválasztottak statisztikája az este 8 óráig a következő volt:

szabadelvű, egyhangulag . . . 87;
„ „ szótöbbséggel . . . 149;

Összesen . . . 236.

Kossuth párti egyhangulag . . . 15;
„ „ szótöbbséggel . . . 51;

Összesen . . . 66.

Néppárti egyhangulag . . . 3;
„ „ szótöbbséggel . . . 16;

Összesen: . . . 19.

Pártonkívüli egyhangulag . . . 5;
„ „ szótöbbséggel . . . 6;

Összesen . . . 11.

Ugronpárti egyhangulag . . . 1;
„ „ szótöbbséggel . . . 8;

Összesen . . . 9.

Nemzetiségi-párti . . . 5.
Demokrata . . . 1.

Van tehát 236 szabadelvűvel szemben 111 ellenzéki.

A szabadelvűpárt vesztett a Kossuth-párttal szemben 21 kerületet; a néppárttal szemben 11 kerületet; a nemzetiségiakkal szemben 4 kerületet; az Ugron-pártiakkal szemben 1 kerületet. Összesen 43 kerületet. *Hódított a szabadelvűpárt a Kossuth-párttól 8 kerületet; az Ugron-párttól 1 kerületet; a néppárttól 4 kerületet; összesen tehát 13 kerületet. A szabadelvűpárt tiszta vesztesége tehát harminc kerület.*

Pótválasztás lesz 16 kerületben.

Este 8 óráig ismeretes volt 363 választás eredménye.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Emeleti utcai lakás,

mely áll 2 szoba, alkov, konyha és mellékhelyiségekből, az

Árpád-utca 31. szám alatti házban november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

!! Éppen most jelent meg !!

A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek

jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Teljesen **higany és ólommentes** **ártalmatlan** készítmény

„Hajnal crème“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisz tálatanságot. Az arcbőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-crème“ 1 kor.

Kapható :

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében

PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Grün Bernát

UTÓDA

férfiszabó

PÉCS, Zsiga gyógyszertár fölötti emelet.

Alapított 1865-ben.

A vidék egyik legnagyobb és leg-régibb elsőrendű

szabó-üzlete

ajánlja dusan felszerelt raktárát a **leg-kitünőbb minőségű szövetekben**, melyekből mindennemű

férfi-ruhák

a cég tulajdonos személyes felügyelete mellett, a mai kor igényeinek megfelelőleg a **legkiválóbb gonddal, olcsó árban** készíttetnek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Grün Bernát utóda.

H I R D E T E S E K
. jutányos áron a
kiadóhivatalban
. vétetnek föl.

9688. sz.

Tkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi királyi törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Császár Frigyes mint a Pécsi Kölcsonös Segélyző. Egylet engedményese végrehajtható kérvénye folytán a végrehajtási árverés nevezettnek, Hoffmann György pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni 133 kor. 14 fill. tőke és csatlakozás folytán Pécs szab. kir. város közönsége 105 kor. és 102 kor 62 fill. tőke és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett az 1881. 60. t.-cz. 144. §. alapján s a 146. §. értelmében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, a pécsi 827. sz. betétben I. 3. sorsz. 2357/2. a. hrsz. a. felvett Siklósi-utca 19/1. sz. lakház és udvarnak Hoffmann Györgyöt B. 4. alatt illető felére, illetve a végr. törv. 156. § d) pontja alapján ezen ingatlanok egészére 3000 korona becsárban, mint kikiáltási árban elrendeltetvén, az árverés foganatosítására határnapul 1901. évi november hó 6. napjának d. e. 10 órája kir. törvényszék árverési helyiségébe kitézetett, a mikor is a nyilvánosan megtartandó árverésen a fent felsorolt ingatlan a legtöbbet ígérőnek kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlan fent kitett becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságnál, 1901. évi ugusztus hó 13-ik napján.

Kerese

kir. törvénzéki bíró.

